

EMNE

Kompetenceudvikling er en faglig nødvendighed - ikke et medarbejders gode!

FORSLAGSSTILLER

Region Nord

REGNSKAB
BUDGET
RESOLUTION
LOVÆNDRING
ÆNDRINGSFORSLAG
VEDTÆGTSÆNDRINGER
UDTALELSE x
ØVRIGE FORSLAG
ANDET

Kompetenceudvikling er en faglig nødvendighed - ikke et medarbejders gode!

Gennem de seneste årtier har den enkelte socialrådgivers formelle muligheder for efter- og videreuddannelse udvidet sig markant. I dag har en socialrådgiver - på papiret - muligheder for at videreudvikle kompetencer, færdigheder og viden til gavn for både den enkelte og fagets fortsatte udvikling.

Socialrådgivere har formelt mulighed for at videreudanne sig på både diplom, kandidat og master-niveau, ligesom vi ser ph.d.er med socialrådgiverbaggrund. Dette er en helt nødvendig udvikling af faget. Vi skal som socialrådgivere selvfølgelig være med til at skabe den viden, de analyser og den kontekst, der sætter rammerne for fagets virke med udgangspunkt i vores indblik, erfaring og faglighed.

Desværre er det i praksis langt sværere for socialrådgivere at få adgang til at udvikle kompetencer via efter- og videreuddannelse, end det burde være. På trods af initiativer som Kompetencefonden, der har været med til at sætte efteruddannelse på dagsordenen, vælger beslutningstagere alt for ofte at se socialrådgiveres kompetenceudvikling i et særdeles kortsigtet og snævert driftsorienteret perspektiv. Der mangler et reelt fokus på udvikling af den enkeltes faglige kompetencer og blik for de samlede, langsigtede konsekvenser for den enkelte socialrådgiver, for organisationen, og for faget som helhed.

Efter- og videreuddannelse er en investering i såvel den enkelte socialrådgiver som i organisationen. Når man ser på den kompleksitet i det faglige arbejde, som socialrådgivere på tværs af faget i dag udfører, er det altafgørende, at socialrådgiverne løbende får udviklet deres kompetencer, viden og faglighed. I den sammenhæng er det væsentligt at bemærke, at socialrådgiveruddannelsen er en generalistuddannelse, der fordrer efterfølgende specialisering - dels i form af praksiserfaring, men også, og ikke mindst, gennem efter- og videreuddannelse. Det er netop i denne kobling mellem praksis og efter- og videreuddannelse, at der åbnes for en mere veludviklet og nuanceret faglighed til gavn for den enkelte socialrådgiver, organisationen og borgerne.

Derfor skal efter- og videreuddannelse ikke ses som blot en udgiftspost blandt mange, men altid som en helt nødvendig investering i at sikre et fortsat velfungerende fagligt arbejdsmiljø.

Dertil kommer den stadigt stigende pensionsalder i vores samfund, som også gør efter- og videreuddannelse nødvendig. Yngre socialrådgivere forventes i dag at skulle være på arbejdsmarkedet i 50 år. Det kræver en løbende udvikling af kompetencer, hvis den enkelte socialrådgiver skal kunne holde til et fuldt arbejdsliv. Også derfor bør beslutningstagerne begynde at opfatte kompetenceudvikling som en basal og faglig nødvendighed - og ikke blot som et medarbejders gode.

Det er imidlertid ikke kun på den enkelte arbejdsplads, at der skal arbejdes på at forbedre socialrådgiveres generelle muligheder for efter- og videreuddannelse. På grund af stramninger har det siden 2015 for eksempel ikke været muligt at starte på kandidatuddannelsen i socialt arbejde på deltid. Derfor er det i dag særdeles svært for socialrådgivere med flere års praksiserfaring, som ikke længere har mulighed for at klare sig på SU, at videreuddanne sig på dette niveau. Det er særdeles uheldigt for socialrådgiverfaget, da det svækker den væsentlige kobling mellem praksis og teori, erfaring og udvikling. Samtidig kan det være med

til at svække den enkelte socialrådgivers muligheder for at skifte karrierespor og dermed holde til et langt arbejdsliv.

DS vil arbejde for, at efter- og videreuddannelse i langt højere grad opfattes som en basal og faglig nødvendighed af beslutningstagere og ledelsen i den enkelte organisation. Ligeledes vil DS arbejde for, at efter- og videreuddannelse understøttes strukturelt, så det i højere grad bliver muligt at efter- og videreuddanne sig på deltid under ordentlige vilkår. Det vil både styrke koblingen mellem praksis og videreuddannelse og forbedre den enkelte socialrådgivers muligheder for at søge nye karriereveje gennem et langt arbejdsliv.